

***ПОЧИТАЕМИ ВОИНИ НА ОТЕЧЕСТВОТО,
УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ, ПРИЯТЕЛИ И СЪМИШЛЕНИЦИ,
СКЪПИ СЪНАРОДНИЦИ,***

Навършват се 11 години от приемането на Република България за пълноправен член на Съюза на Северноатлантическия договор. Единадесет години, през които България измина нелек и сложен исторически маршрут, изживя огорчения и се раздели с опасни илюзии, провери себе си в трудни мисии, заедно с атлантическите съюзници укрепваше отбранителните си способности и трупаше миротворчески опит.

Без фанфарни самозаблуди смеем да твърдим, че равносметката е положителна. Единадесет години страната ни не беше обект на заплахи, на териториални претенции, на икономическо или политическо изнудване. Живяхме пред стратегически прозорец, през който държавата, политически субекти и гражданското общество имаха възможност да проектират и да творят националното ни бъдеще, да правят необходимото за добруването на уморения от нестанаи и незапочнали реформи български гражданин.

За неизпълнените програми и за несъстоялите се мечти нямаме основания да виним друг, освен себе си. За икономическите трудности, за финансовите провали, за жертвите на организираната, уличната и политическата престъпност, за незапочващото вече две десетилетия превъоръжаване на Българската армия вина носят късогледни български политици, нерешителни генерали, крадливи банкери, нескопосни бизнесмени, получили капиталите си в партийни куфарчета. Както и онази част от българите, още нескъсали с ориенталския манталитет вечно да чакат някой да им дарува свобода, предприемчивост, щастие. Те и единствено те демонстрираха през изминалите години стратегическа оскъдица на професионализъм, на талант и на родолюбие.

Само с половината от милиардите, откраднати от банка КТБ, бихме могли изцяло да превъоръжим бойната ни авиация и да решим злободневните проблеми на здравеопазването и на образованието.

Не са ни криви нито НАТО, нито „Ислямска държава“ за разединеното, обезверено и застаряващо общество. НАТО не можеше да ни даде неща, които не пожелахме. Защото НАТО не е нещо извън нас. Ние сме НАТО. Ние, като интегрална, неделима част от Алианса.

Преди 11 години гласовете „Не на НАТО!“ бяха стихнали. Българското общество даде категорична електорална и морална подкрепа за членството ни в Алианса. От 66 до 69 % от българските граждани съзряха единствената гаранция за целостта, суверенитета и националната сигурност на древната ни държава в приобщаването към най-цивилизованите, най-напредналите, най-хуманните общности на Стария континент и в Северна Америка.

Днес кресливи платени гласове се опитват да ни върнат към дискусия с 15-годишна давност. Фалшиви плакати, подставени ораторчета и патриоти по щатна вedomост плашат някого с апокалиптични анимации, ако не ревизираме доказаните и многократно потвърдени стойности и принципи. Убедени сме, че шумът на рубли и на други евроазийски валути няма как да заглуши гласа на здравия разум и да размести ориентирите ни по магистралата на Прогреса, Човечността и търсенето на Съвършенство.

Днес без НАТО и ЕС едва ли щяхме спокойно да слушаме Одата на радостта, да се радваме на гениалните прозрения на Моцарт и Верди, на Шекспир, Гьоте и Юго, на Микеланджело и Салвадор Дали. Само с лична карта да летим до Рим, Париж, Мюнхен и Мадрид. Да почиваме в средиземноморски курорти. А децата ни да учат в Кембридж и Оксфорд, да работят в Чикаго, Манчестър или Севиля. Да се връщат у дома, когато поискат или да пращат пари на мизерстващите си родители.

Без НАТО и без член 5 на Вашингтонския договор днес щяхме да тръпнем пред опасността в злокобен час на вратата ни да потропат „учтиви зелени човечета“ без пагони, които да ни върнат към ТКЗС и Държавна сигурност, към Белене и „Слънчев ден“.

Честита единадесета годишнина на пълноправно членство в НАТО, уважаеми съграждани, скъпи войни на България, членове и съмишленици на Съюз „Атлантик“!

Многая лета, мирни дни, сполен труд и благоденствие!

**Управителен съвет на съюз
„АТЛАНТИК“**

29 март 2015 г.
София